

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA "SOKOL" V SYDNEY

Číslo: 11.

Ročník III.

Listopad 1959.

L Í C A R U B .

Znovu připomínám všemu členstvu, že valná hromada naší Tělocvičné jednoty Sokol Sydney, bude se konati dne 10. prosince tohoto roku v Community Centre, Mountain St., Broadway. Pozvánky na ní, pro naši sokolské jednoty, jsou přiloženy k tomuto číslu Věstníku.

Konec funkčního období existujícího výboru se kvapem blíží a našemu členstvu připadne opět delikátní úkol, zvoliti nový výbor, takový, který by současně splňoval očekávané předpoklady loyálního, konstruktivního, pracovního tělesa, a který by měl i dostatek chuti a vůle pracovati nezištně a poctivě jen a jen k prospěchu a rozkvětu naší sokolské jednoty - výbor, který by měl jen jeden společný zájem, vybudovat silný Sokol.

Po loňském mohutném, budovatelském nástupu, došlo letos k patrnému ochabnutí. Rekl bych, spíše, k jistému ustrnutí. Postrádali jsme loňského nadšení a dravého, strhujícího, pracovního elánu. Nebyl dostatek iniciativy a rozhodnosti tam, kde spočívá hlavní těžiště sokolské činnosti a výsledek toho byla naprosto neuspokojivá účast členstva na slavnosti Waratah. A jako každé proč má své proto, tak jej má i v našem případě. Ze zkušenosti z minulosti víme, že není všechno zlato co se třpytí, že se v kvalitách i schopnostech jednotlivců můžeme nejen mýlit, ba - že se v nich můžeme dokonce osudně zklamat, někdy i k velkému neprospěchu celku. Něco podobného by se dnes nemělo ani stát, ani připustit. Známe se už natolik, že víme, jaký kdo je pracovník a co od něho můžeme očekávat. Nebude proto těžké volit takové bratry, jejichž hlavní zájmy spolkové činnosti spočívají uvnitř jednoty a nikoliv mimo ní, bratry, jejichž zájmy nejsou rozpolceny a jejichž srdce náleží plně sokolské věci a kteří se nestanou brzdou na cestě rozmachu právě v době, kdy se naše jednoty tak slibně vyvíjí. Máme dostatek dobrých a spolehlivých bratrů, kteří i když nemají ještě patřičné zkušenosti ve vedení jednoty, mají za to nadbytek opravdového zájmu o blaho naší sokolské jednoty.

Nazdar!

Jan Křepela, starosta.

J s e m Č e c h .

Josef Václav Sládek:

Jsem Čech - a věřte, Čechové jsou dobrý, čacký lid, a kdo to říká, na svůj rod že nemám hrdý být?

Jak jiní mám svůj rodný kraj, své matky krev a řeč, jak jiní umím držet pluh i kladivo a meč.

A já se v Čechách narodil a zůstanu, kde jsem.

Já též dvě zdravé ruce mám a srdce pro svou zem.

- oooooo -

Dr. Mir. Tyrš.

N Á Š Ú K O L , S M Ě R A C Í L .

Bratří a druhové!

Co chceme? Kam směřujeme? Jak s rychlostí bezpečnou a rozvážnou ve všem k cíli píliti? Co úděl sokolský při práci vespolečné? Co v pravdě úkol náš v životě národním?

Jaké my o tom přesvědčení máme, jaké zásady tu za platné pokládáme pro všem postup k dokonalosti v oboru vlastním, pro všechno počínání pravým duchem prochnuté - to z předu nejen obvyklou frází odbýt než šíře vyložit a hlouběji zdůvodnit za přístojno, ba přikázáno máme.

Spějmež ihned ku středu věci celé.

Nikoliv každý o sobě, co jednotlivec, ba ani ne jen v různých jednotách, než podporou a snahou vespolečnou chceme úkol svůj řešit, a to nejen ve prospěch svůj vlastní, než na zdar všeho národa našeho.

A tak tedy při všem konání a rozjímání tři svazky ty především na zřeteli míti sluší, postupně širší a širší, především svazek ve spolku jednotlivém, pak onen mezi Sokolstvem veškerým a na konec i ten, jenž ke všemu národu nás všechny víže.

Počneme s jednotou.

Nehodláme na tomto místě o oněch podmínkách rozvodně se pronášet, na nichž jak hodnota, tak úspěch života spolkového povšechně spočívají, a rovněž nechceme zde, jak v dalším průběhu o oněch mravních vlastnostech se šířiti, jež na konec přec nejen Sokolu, jež muži vůbec sluší. Víme k tomu, kterak za zdmutou spoustou všeobecných slov jak nedostatek na myšlenky zvláštní, tak nečinnost při věci jednotlivé se rády skrývají.

Tož jenom tedy ku své snaze zvláštní zde přihlížejíce, klademe sobě z předu otázku: Co v každé z jednot našich o sobě nám zaručuje pokrok odborný, vývoj věci a její zdokonalení.

Myslíme, že to, když povždy na vědomí sobě udržíme, že možná pokračovat a zdokonalovat, že vše, co konáno, též jinak a snad líp se dít mohlo. Myšlenka jednoduchá a přec ne všem povždy na mysli tanoucí. Vždyť stěží který stav skutečný je kdy v té míře výborný, aby zlepšení v něm naprosto nemožné bylo. Není-li tedy v kterékoli věci postupu k lepšímu, tož celkem soudit sluší, že sotva as svrchovaná dokonalost její způsobila váznutí, než spíše jistá nectnost lidská, která každému pokroku - i v životě veřejném - je úhlavní závadou a překážkou, a nectnost ta se jmenuje - spokojenost. Ba, spokojenost je těžký olověný cop, který především přetnouti dlužno, máme-li hlavou si nejen směleji hodit, ale i volněji myslet. Nehájíme tím ovšem svévolnou tékavost a rýpavost. Avšak zda všestrannému vývoji sil tělesných zadosti činěno, zda k rozmanitosti oživující též nutný pořádek ve všem se přidružil, zda nikde a ničím čas nenáhradný neztracen, zda ve výkonech jak jednotlivých, tak společných s prospěšností též krásovkus se naskrz osvědčil, zda počátky důkladně založené, zda další pokrok dostoupen cestou nejkratší, zda ve všem snažení se neslo k vrcholům nejvyšším, ano i to, zdali vše, v čem a čím a na čem cviky naše se dějí, co nejdokonaleji je zřízeno - na to je povždy dlužno se bепtát. Ba víc, kamkoli v čemkoli je dospěno, to nezdržuj nás myslet a pátrat dál, zda by snad přece nemohlo všechno též jinak a ještě lépe být. V tom ohledu budiž heslo sokolské: "Věčný ruch", aneb chceme-li též: "Věčná nespokojenost", která zde i tu výhodu má, že ji nikdo pravidlovat a zakazovat nemůže.

Pokračování příště.

CO MUSÍME VĚDĚT. (pokračování)

Mimořádný valný sjezd ČOS svolaný na 26. března 1899 učinil důležité zásadní usnesení tím, že se rozhodl změnit stanovy ČOS tak, aby jí umožnil přijímati za členy i župy na Moravě. Dále měly býti volby předsednictva ČOS přeneseny do valných hromad jednot, takže se předsednictvo volilo vždy po dvou letech písemným hlasováním jednot podle rozhodnutí jejich valných hromad. Od tohoto opatření slibovali si navrhovatelé nejen spolupráci jednot při vedení Obce a vzbuzení zájmu o společné věci, ale i zvýšení a prohloubení kázně důvěrou v osoby všemi vybrané a pověřené.

Bohužel tyto novinky vyvolaly nejprve odpor úřadů, a když později byly povoleny, pak nový způsob voleb se nejen neosvědčil, ale měl v zápleti i vnitřní roztržičství Sokolstva, když se voleb do předsednictva ČOS zmocnovala i agitace politických stran pro účely nesokolské. Toto opatření bylo také jednou z překážek při dalších pokusech o sjednocení všeho Sokolstva v jediné České obci sokolské.

Další dělení žup pokračovalo na českém severozápadě, kde vznikly župy Čížkova (Jičínská), Ještědská a Sladkovského.

Národní základ byl nejen znamenitě posílen od 1. ledna zavedením příspěvkem každého člena v částce 10 kr., ale také výtěžkem sokolských dnů, které pořádalo pražské Sokolstvo od roku 1898 zpravidla na výstavišti v Královské Oboře. Sokolský den v roce 1899 se vyznamenával mimo jiné také tím, že při něm byl poprvé veřejně vystaven obraz V. Černého "Ejhle kacíř", představující Mistra Jana Husa na hořící hranici, jak je líbán světlym přízrakem Kristovým. Tento obraz, zakoupený ČOS, byl pak nákladem knihkupectví Grosmanna a Svobody rozšířen přímo v nesčetných reprodukcích rozmanité velikosti po českých domácnostech. V říjnu toho roku byl povolán do technického odboru bratr Bohumil Havel.

Do nového století vstoupil Svaz, sdružuje dvě obce a jednu župu, celkem 37 žup s 571 jednotami, v nichž bylo 47.418 členů, z nichž asi 9808 cvičenců. Hochů, to jest řemeslného dorostu a žáků bylo 7350. Při všech těchto jednotách bylo 91 ženských odborů s nezjištěným počtem členek..

Na rozhraní obou století utvářely se naše národní poměry ještě složitěji, neboť nový myšlenkový kvas vnesl do nich kroužek pracovníků seskupených kolem redakce "Času", který v té době začal vycházeti. Sokolstvo se svým vlasteneckým vznětem, někdy projevovaným dosti vznosně, se ovšem s touto skupinou téměř nesnášelo a navzájem také velmi málo příslušníků tohoto směru bylo účastno prakticky sokolského života. Tím si vysvětlíme, že přes sevřenost našich poměrů zůstaly si obě tyto téměř cizí. Zatím předsednictvo Moravskoslezské obce sokolské upadlo zvolna do stavu naprosté nečinnosti a ani resignace náčelníka bratra dr. Elgarta, který se vzdal činnosti 10. srpna 1900, neprobudila je k životu. Teprve blížící se IV. slet všesokolský a z á j e z d českého Sokolstva na Moravu, konaný ve dnech 5. a 6. září 1900 do Zábřeha, Litovle a Olomouce, způsobil změnu a povolání nových osob v čelo Obce. Starostou stal se dr. Peregrin Fiša z Brna, náčelníkem Jan Máchal z Třebíče a jednatelem MUDr. V. Bartoníček z Brna.

Největší událostí roku byl 7. října 1900 konaný první s j e z d v z d ě l á v a c í c h o d b o r ů jenž měl velmi obsáhlý pořad.

Upravil: Jan Křepela.

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ Vzhledem k tomu, že se blíží konec funkčního období 1958-1959, upozorňujeme naše členy, aby si, pokud tak ještě neučinili, zaplatili členské příspěvky.

+ Důležité upozornění pro všechny cvičící složky!!! V pondělí dne 14. prosince je poslední cvičební hodina v tomto roce. Po dobu vánočních svátků nám nebude dovoleno používat cvičebny až do té doby, kdy nám bude vyřizována nová žádost, kterou musíme každoročně obnovovat. Nejpravděpodobněji se začne znovu cvičit v prvním nebo druhém týdnu v měsíci lednu, příštího roku. Doufáme, že do 14. prosince, kdy máme poslední cvičení už budeme vědět více. V každém případě sledujte oznámení v Sokolském Věstníku a udržujte spojení se svými vedoucími. Při obnově žádosti se pokusíme přesunout cvičení na některý jiný den v týdnu, protože pondělí je pro mnohé členy dosti nevhodný den.

+ Valná hromada se koná dne 10. prosince t.r. v Community Centre, Mountain St., Broadway.

+ Bratr náčelník Dr. Bedřich Míkl, poslal písemnou resignaci.

+ Správce Fondu bratr V. Haramul, vyzývá všechny členy výboru, kteří mají v držení "CIHLÝ", aby mu v čas vyúčtovali vybrané obnosy peněz a tak mu umožnili, připravit přehlednou pokladní rozvahu pro nadcházející valnou hromadu.

+ Loučení, loučení - jaká to těžká věc.... Ano opět se loučíme. Tentokrát s jednou sestrou a dorostenkou. Obě se těšily velké oblibě členstva. Budou nám skutečně scházet. Jsou to, sestra J. Pospíšilová a její půvabná dcera Alenka. Odjíždí v pátek dne 27. listopadu t.r. do Malaje. Zanechají mezeru v sokolských řadách a bolavou jizvu v našich srdcích. Nicméně doufáme, že to není na vždy.

Přejeme oběma sestrám mnoho štěstí a Nazdar!!! Doufáme, že na shledanou!

+ V pondělí dne 16. prosince t.r., měli jsme v Sokole vzácnou návštěvu. Až z daleké Ameriky, přesněji ze San Francisca v Californii, přišel nás navštívit v Sokole a před šikem promluvil br. Jan Kučera, bývalý člen naší sokolské jednoty, který před časem přesídlil do USA. Je teď náčelníkem bratrské jednoty San Francisco. I mnoho pozdravů nám vyřizoval, mezi jinými také od bratra a sestry Jílkových a jejich dětí. O naší činnosti prý jsou pravidelně informováni prostřednictvím našeho Sokolského Věstníku, řekl br. Kučera, a se zájmem prý sledují náš úspěšný rozvoj jednoty. Jako bývalý člen naší sokolské jednoty, je na náš úspěch hrdý a šťasten současně. Diví se jak jsme to mohli dokázat. Byl překvapen hojnou návštěvou cvičícího členstva a řekl, že nám to závidí. Na druhé straně, však dodal, my bychom zase záviděli jim, jejich krásnou, prostornou a tělocvičným náradím plně vybavenou sokolovnu. Vlastní Věstník prý ještě nemají, doufá však, že v nedaleké budoucnosti i ten začnou vydávat. Bratr Kučera, který se ukázal být výborným řečníkem, nám dále zajímavým způsobem vylíčil sokolskou činnost jejich jednoty a zakončil vysoce zajímavý proslov srdečným pozváním těch bratří, které by snad osud zavál jednou do USA. Bratr Kučera byl členstvu představen bratrem Zacharem, který ho také jménem naší jednoty přivítal. Po vzájemném provolání Nazdar, členstvo bratru Kučerovi aplaudovalo.

+ Rodiče! Nezapomente! Dne 5. prosince t.r., ve 2 hod. odpo., pořádáme pro všechny československé děti "DĚTSKOU MIKULÁŠSKOU NADÍLKU", v Community Centre, Mountain St., Broadway. Dopřejte vašim dětem, aby byly podarovány skutečným Mikulášem.

P O Z V Á N Í

na IX.ŘÁDNOU VALNOU HROMADU TĚLOCVIČNÉ JEDNOTY SOKOL v SYDNEY, která se bude konati ve č t v r t e k dne 10. prosince 1959 o 7 hodině večerní v sále Community Centre, Mountain St., Broadway, Sydney.

Pořad: 1) Zahájení a uvítání přítomných.

2) Volba zapisovatele valné hromady.

3) Čtení zápisu z poslední valné hromady.

5) Návrhy na změnu stanov (návrhy musí být podány písemně týden před valnou hromadou br. jednateli M. Doležalovi, 400 Bourke St., Surry Hills, N.S.W.).

6) Zprávy činníků: a) starosty
b) jednatele
c) pokladníka
d) vzdělavatele
e) náčelníka
f) náčelnice
g) správce stavebního fondu
h) sportovního referenta
i) matrikáře
j) kronikáře a archiváře
k) knihovníka
l) hospodáře
m) zábavního referenta

(Zprávy činníků doporučujeme podati písemně).

7) Zpráva revisorů účtů a návrh na udělení absolutoria odstupujícímu výboru.

8) Volba starosty.

9) Volba členů výboru: a) I. místostarosty
b) II. místostarosty
c) I. jednatele
d) II. administrativního jednatele
e) pokladníka
f) vzdělavatele
g) náčelníka
h) náčelnice
i) správce stavebního fondu
j) volba 10 členů výboru
k) volba 5 náhradníků.

10) Volba dvou revisorů účtů.

11) Volba dvou zástupců do Ústředí čsl. Sokolstva v zahraničí.

12) Volné návrhy.

13) Zakončení.

Nesejde-li se ve stanovenou dobu dostatečný počet členů, koná se valná hromada o 1/2 hodiny později za každého počtu přítomných podle § 8 odst. 1. platných stanov.

Za:

Tělocvičnou jednotu Sokol v Sydney, N.S.W.

Jan Křepela, v.r.
starosta.

Miroslav Doležal, v.r.
jednatel.